

въ бъдаще отъ единъ членъ на Обществото, трѣбва да бъда въвед-нага регистрирани отъ Секретарията и публикувани отъ него, щомъ като това е възможно. Никой отъ тѣзи международни договори или задължения не ще има задължителна сила преди да бжде регистриранъ.

Чл. 19.²⁰⁾ Събранието може отъ време на време да поканва членоветѣ

Membre de la Société devra être immédiatement enregistré par le Secrétaire et publié par lui aussitôt que possible. Aucun de ces traités ou engagements internationaux ne sera obligatoire avant d'avoir été enregistré.

Art. 19. L'Assemblée peut, de temps à autre, inviter les Membres de la

До влизането на Устава на Обществото, отдѣлнитѣ държави сж сключвали договори помежду си съвсемъ самостоятелно. Чрезъ сключването на такива именно договори се създаде и международното право. Но тѣ се отличаваха съ своята безсистемность, случайность и праздноти. Независимо отъ това, тѣ имаха непосредствено значение само за ония държави, които сж ги сключвали. Изключение отъ това правятъ само всеобщитѣ технически и др. договори за съюзи, като телеграфния, пощенския и пр.

По пжтя на тая договорна система се достигна до създаването на Устава на Обществото на Народитѣ, който самъ по себе е единъ договоръ. Неговото създаване е първия опитъ за обобщение и систематизиране на договоритѣ между отдѣлнитѣ държави. Отъ тая гледна точка при сключването на договори за въ бъдаще, държавитѣ, които ги сключватъ не сж така автономни, както преди войната. Тѣ не сж автономни, както по сжество, така и формално.

Нито единъ отъ договоритѣ, които ще бъда сключени между държавитѣ не могатъ да бъда въ противоречие съ Устава на Обществото (чл. 20).

Тайнитѣ договори по принципъ сж забранени, тѣй като, ако тѣ не се регистриратъ при Обществото на Народитѣ, счита се, че се нарушава чл. 18 на Устава.

Нито единъ договоръ не се счита въ сила, ако той не е регистриранъ при Главния Секретаръ. Съ това действителността на договора за О. на Н. не се счита отъ деня на ратифицирането му отъ сключилитѣ го държави, а отъ деня на регистрацията му. Това предизвика известни възражения отъ страна на Италианския делегатъ въ сесията на Събранието презъ 1920 година, който настоя действителността на договоритѣ да започва да тече отъ деня на ратифицирането имъ. Тѣзи възражения не се възприемаха и остана да се счита, че действителността на договоритѣ започва да тече отъ момента на ратификацията имъ само по отношение на странитѣ, които сж ги свързали. Пълна действителность за трети държави и О. на Н. тѣ добиватъ обаче, само следъ регистрацията имъ въ Обществото; следъ регистрацията имъ тѣхната правова сила започва хронологически да тече отъ деня на ратификацията (Schücking).

Регистрацията и обнародването на договоритѣ сж задължителни само за членоветѣ на Обществото. Нечленоветѣ, могатъ да правятъ това по свой самостоятеленъ починъ.

Отъ влизането на Устава въ сила — 10 януарий 1920 г. — досега при Секретаря на Обществото на Народитѣ сж регистрирани повече отъ 500 договори. Презъ тоя периодъ само Англия отказа да регистрира договоритѣ си съ редъ държави, членове на Обществото, относно ликвидиранието на разнитѣ сделки въ връзка съ военнитѣ операции. Както мотивъ за тая си постъпка посочи: „нецелесобразността“ и „безполезността“ отъ регистрирането на такива договори.

Договоритѣ се обноводватъ въ особенъ сборникъ, който излиза споредъ нуждата подъ название: „Recueil des Traités et des Engagements enregistrés par le Secrétaire de la Société des Nations. Тоя сборникъ днесъ има надъ 20 номера и съдържа всички материали, относящи се до днешното Международно право; не сж дадени само договоритѣ и задълженията относящи се до държавитѣ нечленове на Обществото.

²⁰⁾ *Ревизия на договоритѣ.* За никого не бѣ скрито още презъ време на войната, че тя нѣма да завърши съ осществяването на ония лозунги, които издигнаха високо особено голѣмитѣ държави — защита на слабитѣ, национално самоопредѣление, етнически граници и пр. Поради това още въ проекта за Устава, изработенъ отъ Уйлсонъ се предвиждаше, като реакция срещу единъ миръ чрезъ победа, изрично